نمایشگاه کتاب

گشتی حوالی سی‌وسومین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران

بن کتاب تنها در خرید مجازی قابل استفاده است

گروه فرهنگی: امروز دومین روزی است که درهای نمایشگاه کتاب تهران به روی مردم باز شده، رویدادی که با وقفه‌ای دو ساله دوباره به استقبال دوستداران یار مهربان رفته است. البته همان‌طور که پیشتر هم اعلام شده امسال افزون بر بخش حضوری در مصلی، تمهیداتی درنظر گرفته شده تا علاقه‌مندان بتوانند بی‌نیاز از سفر به پایتخت از جای جای کشورمان، تنها با کمی جست‌وجو و چند کلیک ساده دست به خرید آثار مورد نظر خود بزنند.

■ **خرید کتاب تنها با چند کلیک**

نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران امسال سی‌وسه ساله شده، آن هم در شرایطی که شیوع کرونا وقفه‌ای در برپایی‌اش ایجاد کرد. با این حال حتی تجربه دو سال برگزاری نمایشگاه مجازی نیز به توشه داشته‌های آن اضافه کرده، رهاوردی که این پاندمی در کنار تلخی‌های خود رقم زد و سرعت بهره‌مندی‌مان از تکنولوژی‌های نوین ارتباطی را افزایش داد.این نخستین مرتبه‌ای است که همزمان شاهد برپایی نمایشگاه کتاب حضوری و مجازی هستیم، اشکال مختلفی که هر یک مزایای خاص خود را دارند. امسال چه افرادی که ساکن تهران هستند اما مشغله‌های روزمره به آنان اجازه مراجعه به مصلی را نمی‌دهد و چه آنهایی که در دیگر شهرها و استان‌های کشورمان زندگی می‌کنند بدون اجبار به سفر و صرف هیچ هزینه‌ای می‌توانند آثار مورد نظر خود را خریداری کنند.امکان خرید غیرحضوری از طریق نشانی الکترونیکی book.icfi.ir میسر است، خرید از نمایشگاه مجازی به صورت ۲۴ ساعته ممکن است و خبر خوب اینکه ارسال کتاب‌ها به هر نقطه از کشورمان رایگان انجام می‌شود. بنابر اعلام مسئولان برگزاری نمایشگاه، استفاده از یارانه اعتباری صرفاً در خرید غیرحضوری و از طریق سامانه فروش (کلیک نمایید) امکان پذیر است. بنابراین عرضه و فروش کتاب توسط ناشران در محل نمایشگاه، آزاد و به صورت «نقدی» شامل تخفیف ناشر خواهد بود.

■ **سقف یارانه برای گروه‌های مختلف**

براساس اعلام روابط عمومی نمایشگاه کتاب، سقف یارانه اعتباری خرید کتاب برای دانشجویان و طلاب ۳۵۰ هزار تومان در نظر گرفته شده که از این مبلغ ۲۰۰ هزار تومان آورده دانشجویان و طلاب است و ۱۵۰ هزار تومان سهم معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با مشارکت بانک صادرات ایران به شمار می‌آید. سقف یارانه اعتباری خرید کتاب برای اعضای هیأت علمی نیز ۶۰۰ هزار تومان در نظر گرفته شده که نیمی از این مبلغ از سوی خود اعضای هیأت علمی و مابقی را معاونت امور فرهنگی پرداخت می‌کند.آن‌طور که پیشتر اعلام شده، یارانه خرید کتاب (بن کتاب) به صورت «اعتبار خرید» به کد ملی افراد متقاضی اختصاص پیدا می‌کند، این یارانه در زمان خرید کتاب در سامانه فروش کلیک نمایید محاسبه و از صورتحساب نهایی کسر می‌شود. هر کد ملی تنها یکبار مجاز به دریافت یارانه خرید کتاب است و مهم‌تر اینکه پیش‌تر باید فرایند ثبت‌نام دریافت این یارانه را تکمیل کرده باشند.گفتنی است که سی‌وسومین دوره نمایشگاه کتاب تهران در بخش حضوری، از ساعت ۱۰ تا ۲۰ و در بخش مجازی ۲۴ ساعته میزبان علاقه‌مندان به کتاب است.

در «کن ۲۰۲۲» در انتظار چه چیزهایی باشیم؟

از کارتلویزیونی «بلوچیو» تا فیلم مستند «کوئن»

وصال روحانی/ در جشنواره بین‌المللی امسال فیلم کن فرانسه که هفتاد و پنجمین دوره آن را شکل می‌دهد، بعضی آثار ویژه در بخش‌های جنبی به نمایش درمی‌آیند که ارزش بذل توجه را دارند. درحالی که قسمت مسابقه با دربرداشتن ۲۱ فیلم طبق معمول بیشترین توجه را برانگیخته، شماری از کارگردانان نامدار آثار جدیدشان را در سایر بخش‌ها به معرض نمایش و آزمون گذاشته‌اند تا مشخص شود که بازخورد عمومی نسبت به آن چیست و در قدم بعدی خود بتوانند با اصلاحات و ترمیم‌های تازه این فیلم‌ها را به شکل کامل‌تر وارد چرخه اکران عمومی کنند. این در حالی است که سینماگران نامدار جهان همیشه کوشیده‌اند بهترین و سنجیده‌ترین کارهای خود را به کن بیاورند و در درجه اول در بخش مسابقه شرکت کنند و اگر بنا به مصالحی این کار امکانپذیر نشد، فیلم‌های خود را در بخش‌های غیررقابتی و به‌صورت اشانتیون در کن در معرض دید بگذارند.

■ **از سینما تا تلویزیون**

یکی از سینماگران برجسته‌ای که امسال راهی خلاف این را طی کرده، مارکوبلوچیو کارگردان مشهور و پرسابقه ایتالیایی است. او با کار در مدیوم تلویزیون غریبه نیست اما تقریباً تمامی آثار یک ربع قرن اخیر او فیلم‌های بلند سینمایی با مضامین جنایی و اجتماعی بوده‌اند و بعضی ملودرام‌های خانوادگی او در جشنواره‌هایی مثل کن و ونیز با واکنش مثبت اهالی سینما مواجه شده و اگرچه اغلب از جوایز بی‌بهره مانده‌اند اما بر اعتبار و کارنامه مثبت بلوچیو افزوده‌اند. وی امسال با تغییر این رویه یک مینی سریال تلویزیونی به‌نام «شب می‌آید» (یا «شب هنگام») و بهتر بگوییم نسخه‌ای شسته و رفته و دو ساعته از آن را به کن می‌آورد و در بخش موسوم به «پره میر» (اولین‌ها) به نمایش می‌گذارد و امیدوار است این نسخه سینمایی بتواند با گرفتن نمره قبولی راه پخش هر چه موفق‌تر این مینی سریال را در شبکه‌های اروپایی هموار نماید. فقط بلوچیو نیست که چنین راهی را برای خود برگزیده است و اولیویه آسایاس کارگردان مطرح فرانسوی هم در جدیدترین مرتبه شرکتش در این جشنواره نه یک فیلم بلند سینمایی بلکه یک مینی سریال به اسم «ایرماوپ» را به کن خواهد آورد و این کار اجتماعی و خانوادگی با پس زمینه‌ای تاریخی و البته یک فیلم زندگینامه‌ای است.

■ **ورود کوئن به وادی جری لی لوئیس**

اتان کوئن فیلمساز معروف و پرتجربه امریکایی که بیش از ۴۵ سال است با مشارکت برادرش (جوئل کوئن) به ساخت فیلم‌های بلند سینمایی اشتغال دارد و جدیدترین محصول موفق و خبرساز آنها نسخه‌ای سینمایی از روی «مکبث» نمایشنامه جاودان ویلیام شکسپیر بوده این بار نه یک فیلم بلند داستانی و نه یک کار کلاسیک تئاتری بلکه فیلمی مستندوار و زندگینامه‌ای پیرامون جری لی لوئیس را به کن خواهد آورد و لوئیس هنرمندی است که سال‌ها به کار موسیقی و برخی فعالیت‌های دیگر هنری مشغول بوده و اعتبار زیادی در جهان غرب برای خود کسب کرده است. با تذکر این نکته که جری لی لوئیس نباید با جری لوئیس اشتباه گرفته شود و آنها آدم‌هایی به کلی متفاوت‌اند (جری لوئیس فقید یکی از ۱۰ کمدین اول تاریخ سینما به شمار می‌آید) باید افزود که اتان کوئن در این فیلم ابعاد مختلف زندگی اجتماعی و کارهای هنری جری لی لوئیسی را پوشش داده و کوشیده او را با همان گونه توصیف کند که در عالم واقعیت بوده و نه در شکل و صورت‌های مختلفی که رسانه‌ها و استودیوهای هنری غرب کوشیده‌اند او را جلوه بدهند و لزوماً منطبق با واقعیت هم نبوده است. اتان کوئن نام جنبی «دردسر در ذهن» را برای این فیلم برگزیده است و شاید این ترکیب و واژگان با هدف نشان دادن همان خصلت‌ها و دغدغه‌هایی انتخاب شده باشند که با زندگی جری لی لوئیس عجین بوده و استودیوها کوشیده‌اند وی را با چنین صنعت‌ها و روالی پیش روی مردم بگذارند تا بر حجم دردسرسازی و به اعتقاد آنها جذابیت لوئیس اضافه شود و او با خبرسازی‌های فزون‌ترش بتواند بر میزان فروش کارهای هنری‌اش بیفزاید.

■ **حضوری ۷۰ درصدی در کن**

واقعیت امر هر چه باشد به انتخاب و اصرار اتان کوئن فیلم «دردسر در ذهن» نه در بخش‌های اصلی‌تر کن ۲۰۲۲ بلکه در قسمت «نمایش‌های ویژه» پخش می‌شود و این فیلمساز هنوز مشخص نکرده که به مناسبت نمایش فیلم تازه‌اش در کن به این جشنواره خواهد آمد یا خیر. جشنواره‌ای که پس از تعطیل شدن مرتبط با کرونایش در سال ۲۰۲۰، دوره ۲۰۲۱ خود را هم یک ماه و نیم دیرتر از زمان‌های معمول و با مراقبت‌های شدید بهداشتی و با حضور فقط یک‌سوم از حدنصاب‌های عادی‌اش در مورد میهمانان و مدعوین و در تیرماه ۱۴۰۰ برگزار کرد ولی امسال در عین حفظ پروتکل‌های بهداشتی جمعیت بیشتری را فراخوانده و می‌خواهد با چیزی حدود ۷۰ درصد از میهمانان معمول خویش، به برپایی گردهمایی همیشگی‌اش همت بگمارد.

کتابستان

حقیقت گریزناپذیری که به زندگی ما معنی می‌دهد

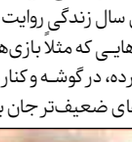

مرضیه کردبچه
مترجم

«کودک ابدی» اولین رمان فیلیپ فورست است که به عنوان یک ادیب و استاد دانشگاه و منتقد ادبی پا به عرصه آفرینش ادبی می‌گذارد و با نگارش اولین رمانش برنده جایزه ادبی فمینا می‌شود.

رمان می‌تواند اتوفیکشن به شمار آید؛ زیرا مرگ فرزند نویسنده الهام بخش نگارش این رمان بوده است. رمان ۹ فصل و بجز فصل پایانی (سه بخش) هر فصل ۹ بخش دارد. شاید کمی مانند زندگی کودک که در کودکی به پایان می‌رسد، بدون گذراندن نوجوانی، جوانی و روزگار پیری و سالخوردگی.

هر فصل رمان با نقل قولی از جیمزباری و داستان پیترپن شروع می‌شود. زندگی پیترپن در کودکی متوقف شده؛ او کودکی است که بزرگ نمی‌شود درست مانند پولین که هرگز فرصت بزرگ شدن نخواهد داشت. داستان پولین یا بهتر بگوییم داستان آخرین سال زندگی‌اش در تعطیلات زمستانی در برف و کوهستان شروع می‌شود. سپس بازگشتن به پاریس، آگاه شدن از بیماری کودک، رفت و آمده‌ها به بیمارستان، امیدواری‌ها و نا امید شدن‌ها و دلخوش کردن به آمار و ارقامی که از بخت بهبودی این سرطان نادر می‌گویند.

اما درد فقط درد پولین نیست. توصیف بخش کودکان در بیمارستان بسیار تأثیرگذار، همزمان دردناک و صادقانه است. تجلیل از کادر درمان در کنار انتقاد از سیستم پخش دارو به رمان وجهه‌ای اجتماعی می‌دهد: این روزها درد و بیماری در داروخانه‌ها چندان اهمیتی ندارد؛ این روزها ترک و جوش پوستی، چین و چروک و ریزش مو اهمیت بیشتری پیدا کرده و آدم‌هایی که با چنین مشکلاتی وارد داروخانه می‌شوند به خاطر سودآوری مالی این دسته داروهای تجاری، مشتری‌های ارزشمندی‌اند که به گرمی از آنها استقبال می‌شود.

روابط عاطفی در رمان بسیار پررنگ است. رابطه مادربا فرزند، پدر با فرزند، رابطه پدر و مادری که زندگی‌شان را وقف کودک بیمار می‌کنند و در عین حال روزمرگی‌ها را نه به تکرار که با لذت دقیقه‌ای بیشتر با هم بودن سپری می‌کنند. با همه دردناکی این قصه با تمام لحظه‌های تلخ و شیرینی که فورست از آخرین سال زندگی روایت می‌کند، گوشه چشمی هم به هیاهو دنیا دارد: درست در روزهایی که مثلاً بازی‌های المپیک یا بازی‌های جام جهانی حواس همه را پرت کرده، در گوشه و کنار دنیا، ترور و قتل و درگیری و قحطی و درواقع استثمار کشورهای ضعیف‌تر جان بچه‌ها را به خطر می‌اندازد.

فصل‌های میانی رمان اما فضای خیلی متفاوتی دارد. فورست که شاید نمی‌خواهد خواننده را غرق در اندوه شخصی‌اش کند، به واکاوری رمان به عنوان نوع ادبی می‌پردازد و از ویژگی‌ها و کارکرد رمان می‌گوید: چرا این داستان را می‌نویسد؟ اعتراف می‌کند که رمان حقیقت نیست اما عاری از حقیقت هم نیست، از حقیقت نوشته می‌شود نه علیه آن و می‌خواهد حقیقت مرگ را برجسته‌تر از هر حقیقت دیگری نشان دهد. حقیقتی گریزناپذیر که به زندگی ما معنی می‌دهد؛ حتی اگر مرگ یک کودک باشد. نویسنده بحث را به تاریخ ادبیات می‌کشد و از اولیس، از شاهکار جیمز جویس می‌گوید که شاید یک استثنای باشکوه در تاریخ ادبیات قرن اخیر است و در آن رابطه والد و فرزندی افق بزرگی و پهناوری در اثر دارد؛ از اسطوره‌ها، از مرگ کودک کلودل، از ویکتور هوگو و از مرگ دخترش می‌گوید. به هرحال فورست منتقد و محقق ادبی است و یکی از زمینه‌های تحقیقاتش، تاریخ ادبیات بخصوص آثار جیمز جویس است. پس بسیار ظریف و هوشمندانه، بین داستانی که خودش تعریف می‌کند و مسأله مرگ در تاریخ ادبیات ارتباط برقرار می‌کند: کودک ابدی، یک جُنگ ادبی است.

مرگ اما پیرنگ رمان نیست. خواننده از همان صفحه‌های نخست از سرنوشت کودک آگاه می‌شود. حرف زدن از مرگ کودک، لو دادن قصه نیست. خواننده با یک سال پایانی این زندگی باشکوه سه نفری همراه می‌شود. با این خانواده غصه می‌خورد، شادی می‌کند، سفر می‌رود، و با گشت وگذار در باغ‌ها و موزه‌های پاریس از تکرار زندگی روزمره می‌گریزد.

از نقدهای سیاسی و اجتماعی تنیده در ساختار رمان گفتیم، این را هم اضافه کنیم که نویسنده-راوی از کندوکاو درونی خود در مواجهه با فاجعه‌ای که در زندگی‌اش رخ داده غافل نیست. صادقانه و تا حدی بی‌رحمانه اعتراف می‌کند که چطور مرگ کودکی را در بخش سرطان‌شناسی با بالا رفتن بخت زنده ماندن فرزندش به فال نیک گرفته و بسیاری اعترافات درونی دیگر در مورد مرگ و روابط انسانی.

فورست در کودک ابدی نگاه متفاوتی به مرگ و زندگی دارد. نگاهی که شاید جایش مدت‌ها در ادبیات داستانی و حتی تأملات فلسفی خالی بوده. مرگ نه اتفاقی پیش‌بینی شده در انتهای مسیر زندگی بر بستر احتضار میان فرزندان و خویشان، نه ناگهانی و غیرمنتظره در جنگ و سانحه، بلکه با بیماری کودکی از راه می‌رسد که هرچند دردناک اما چون تنها فرصت زندگانی اوست، هرقدر هم طول بکشد شیرین و ارزشمند است پس تا لحظه وقوعش در مرز سوگ و نشاط زندگی می‌کنیم.

اعتراف‌های روانشناسانه، نقدهای سیاسی و اجتماعی و گریز به دنیای هنر و ادبیات برای فرار از تکرار و روزمرگی از دیگر درون‌مایه‌های این رمانند که خواندن آن را برای هر قشر خواننده یا هر سلیقه‌ای جذاب می‌کند.

اگر هوگو و شکسپیر با خلق آثاری تلاش می‌کنند دوباره فرصت دیدار و گفت‌وگو با فرزند از دست رفته‌شان را فراهم کنند، فورست اما مرگ کودک را پذیرفته. پس مانند کلودل کارش به جنون نمی‌کشد و با واژه‌ها و خاطرات بنای یادبودی می‌سازد تا کودک را ابدی کند. هر بار که رمان خوانده شود، انگار کودک فرصتی دوباره پیدا می‌کند تا روزگار شیرین اما کوتاهش را دوباره زندگی کند. شاید اشتیاق فیلیپ فورست برای ترجمه این رمان همین راز باشد که مردمانی از فرهنگ‌ها و زبان‌های مختلف به کودکش فرصت زندگی دوباره بدهند.

■ کتاب کودک ابدی
■ نویسنده فیلیپ فورست
■ مترجم مرضیه کردبچه
■ انتشارات ققنوس

پالت + پارتیتور

نمایشگاه «بی چهره» و «من زمینم، تو درخت» میزبان علاقه‌مندان هنرهای تجسمی شدند

مرز میان چهره و ماسک

گروه فرهنگی: آخر هفته را می‌توان به گالری گردی اختصاص داد. برای این هفته دو پیشنهاد د اریم؛ «بی‌چهره» عنوان یک رویداد فرهنگی و نمایشگاه پژوهشی است که به نمایشگاه گردانی امیر نصری از۲۳ اردیبهشت ماه تا ۱۳خرداد در مؤسسه فرهنگی و هنری فرش فیلم در معرض دید علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. به گزارش «ایران»، «بی‌چهره» عنوان رویداد و نمایشگاه بینارشته‌ای گروهی است که به نمایشگاه گردانی امیر نصری برپاشده است. ایده اصلی این نمایشگاه از کتاب «اتاق زجر» نوشته امیر نصری شکل گرفته است. در این کتاب نصری به تحلیل چهار تصویراز زنان قربانی اسید پاشی می‌پردازد که تصویر قبلی خود را از دست داده‌اند. مباحث اصلی این جستار بر کارکردهای چهره و نسبت آن با پدیدارهای مرتبط نظیر پرتره و ماسک است. در این نمایشگاه بینارشته‌ای ۱۱ نویسنده و هنرمند، براساس رویکرد شخصی‌شان موضوع چهره را که بخشی از هویت فردی است دستمایه کار خود قرار داده‌اند. این رویداد درکنار نمایش آثار میان رشته‌ای، شامل مجموعه‌ای از کارگاه‌ها، برنامه نمایش فیلم و گفت‌وگو با هنرمندان است. امیر نصری در بخشی از استیمنت این نمایشگاه نوشته است: چهره هویت می‌بخشد و بر فردیت و «خود» دلالت می‌کند. هنگامی که با فقدان چهره یا «بی‌چهره» مواجهیم، چنین فقدانی، فقدان‌های دیگر را نیز به‌دنبال دارد: فقدان خود یا تشخص فردی. هر تصویری که در اسناد رسمی هویت فرد را عیان می‌سازد در حکم آینه‌ای است که در مقابل فرد قرار گرفته است. بی‌چهره دیدن خود در یک آینه شکسته است. فرهاد گاوزن، نگار نادری‌پور، محمود محرومی، عالیه عطایی، رضا باباجانی، محسن رافعی، عطیه عطارزاده، حسین طادی، امیر محمدزاده، مرتضی خسروی و میترا سلطانی هنرمندان حاضر در این نمایشگاه هستند. نمایشگاه «بی چهره» از ۲۳ اردیبهشت ماه تا ۱۳خرداد میزبان علاقه‌مندان خواهد بود و مؤسسه فرهنگی و هنری نیمکت در میدان انقلاب، جمالزاده جنوبی، کوچه رشتچی، پلاک ۲۶ واقع شده است. همچنین نمایشگاهی با عنوان «من زمینم، تو درخت» شامل

نقاشی‌های الهام عظیمی است که از ۲۳ اردیبهشت تا سوم خرداد در گالری مژده به نمایش گذاشته می‌شود و نگاهی تغزلی، سرزنده و شاعرانه به طبیعت دارد و این نمایشگاه به نوعی گرامیداشت زمین و اهمیت محیط زیست است. این نمایشگاه تا سوم خرداد هر روز ساعت ۱۶ تا ۲۰ در گالری مژده به نشانی سعادت آباد، خیابان علامه شمالی، کوچه هجدهم شرقی، پلاک ۲۷ میزبان علاقه‌مندان است.

■ بی چهره
■ نمایشگاه گردان: امیر نصری
■ زمان ۲۳ اردیبهشت ماه تا ۱۳خرداد
■ مؤسسه فرهنگی و هنری فرش فیلم

■ من زمینم، تو درخت
■ نقاش: الهام عظیمی
■ زمان ۲۳ اردیبهشت تا سوم خرداد
■ گالری مژده

شادیانه‌های لری با «بالابرزان»

ندا سیجانی: در کنار گستره موسیقایی اقوام ایران، موسیقی لرستان از حال و هوای خاصی برخوردار است. موسیقی ای با قدمتی کهن و اصیل که دارای تنوع بسیاری است. آوا و نواهایی دلنشین که به دو بخش آوازی و سازی تقسیم می‌شوند.

در بخش آوازی قالب این موسیقی‌ها به ترانه‌های غنایی و عاشقانه، حماسی- رزمی، موسیقی و ترانه‌های سوگواری، موسیقی و ترانه‌های فصول، موسیقی و ترانه‌های کار، موسیقی و ترانه‌های طنز و سرودهای مذهبی تقسیم می‌شود و در بخش سازی، سرنا، دهل، تال (کمانچه)، تنبک و دیگر سازهای سنتی مرسوم این منطقه، مورد استفاده موسیقی قوم لر است. اما در این میان، ساز کمانچه لری چه به لحاظ فیزیکی و چه مقام‌هایی که از آن شنیده می‌شود، با ساز سایر اقوام متفاوت است.

سازی که هنرمندانی همچون فرج علیپور و... نغمه‌پرداز موسیقی این خطه هستند. فرج علیپور خواننده و نوازنده کمانچه و از بداهه‌نوازان موسیقی مقامی لرستان است. این هنرمند به تازگی آلبومی منتشر کرده با عنوان «بالابرزان» که به علاقه‌مندان پیشنهاد می‌شود. این آلبوم در سبک فولکلور و در قالب ۱۴ قطعه مختلف بوده که شامل «چوپی»، «بانو بانو»، «شبانه»، «جومه آوی»، «چش سی»، «مریم»، «ملک دوس»، «سیت بیارم»، «آرزو»، «شرط»، «قمرتاج»، «هالو گنم خره»، «خوش اومایی» و«بالابرزان» است که با زبان لری بوده و نکته دیگر اینکه این قطعات مشتمل بر آثار پرطرفداری است که گروه تال طی سال‌های اخیر آنها را در قالب کنسرت‌های مختلف برای علاقه‌مندان اجرا کرده‌اند؛گروهی که از سال‌ها قبل فرج علیپور سرپرستی و خوانندگی آن را برعهده دارد.

نوازندگان آلبوم «تال» فرج علیپور، مسلم علیپور، میلاد علیپور، داوود رحمانپور، محمدصادق فرزانه، ماهور زمانه‌پور، محسن کیهان نژاد، رامین ملکی و مهزاد خردمند هستند با تنظیم میلاد علیپورو خوانندگی فرج علیپور. فعالیت هنری فرج علیپور پیشکسوت موسیقی لرستان به ۱۳۴۸ بر می‌گردد و

طی این سال‌ها فعالیت به همراه فرزندان هنرمندش و تعداد دیگری از هنرمندان مختلف با گروه موسیقی «تال» کنسرت‌های متعددی را با محوریت رپرتوار موسیقی منطقه لرستان انجام داده که عمده این اجراها علاوه بر استقبال هموطنان لُر مورد توجه دیگر مخاطبان نیز قرار گرفته‌اند. «تک سوار»، «دالکه»، «حرف دل»، «گل باغ»، «داغ شقایق»، «تال»، «شادیانه»، «در سوگ آفتاب»، «شکوفه‌های موسیقی لرستان»، «چوپی»، «عزیز دل»، «میراث عشق»، «شانه شکی»، «سوز سیل» و «قالیباف» ازجمله آثاری هستند که فرج علیپور در آنها به عنوان نوازنده یا خواننده حضور داشته است. نکته دیگر اینکه امروز پنجشنبه ۲۲ اردیبهشت ماه این هنرمند به همراه گروهش در سالن همایش‌های ایرانیان اجرای کنسرت دارد. علیپور همچنین به تاریخ ۲۰ اردیبهشت‌ماه سال جاری به مناسبت «روز خرم‌آباد» روی صحنه رفت و به تاریخ ۲۶ اردیبهشت به مناسبت «روز گلوُنی» (روسری و حجاب کهن لرستانی‌ها) در خرم‌آباد مرکز استان لرستانه روی صحنه خواهد رفت.

■ بالابرزان
■ اثری از: گروه تال و فرج علیپور
■ تولید: اردیبهشت ۱۴۰۱